

— Древня богине на праотцытъ ми, извика Арбакъ като пригърташе стълпа и издигаше очи къмъ лежащия на него образъ; отбрани твоя избранный, искажи мщението си противъ ничтожния друговѣрецъ който светотатствено оскверниха храмоветъ и напада на служителитъ ти.

Когато той са моляше и говораше тѣй, неподвижнѣтъ и исполнителскы черты на богинята са видѣхъ като оживѣлы; отъ черныя мраморъ като презъ тънко було са раздаваше пламкъ червенъ като на живы възглены, и главата на Изиди освѣтена на около отъ молнии ще мыслишъ че тя бѣше ргнице на молнии; очитъ и са обрънахъ на огдени калба и са въртахъ като че стрѣляхъ противъ лицето на гърка смъртоносенъ глѣвъ. Оплашенъ и обнетъ отъ ужасъ поради таинственното и печално изпълненіе на молбата на противника, несвободенъ отъ наслѣдственнѣтъ предразсѣдци на отечеството си, Главкъ приблиди шомъ видѣ чудовищното и страшно оживяване на мрамора, колѣнитъ му са подкосихъ; той останъ вѣщепенъ отъ религиозенъ и паническій страхъ смутенъ и смалилъ срѣщу Арбака, който не му даде време да са свѣсти.

Издохъ та злодѣю! извика громогласно Арбакъ, като са хвърли на Главка. Всесилната богиня иска да та принесѣ жертва за умилостивеніе.

Гъркѣтъ обнетъ отъ суевѣренъ страхъ, изгуби равновѣсіето си, мраморѣтъ бѣше гладкъ като кристалъ, хлѣзъхъ са и паднѣ. Арбакъ стѣпи съ кракъ на гърдытъ му, но Аннидъ като познаваше отъ свещеническото званіе и отъ характера на Арбака че не трѣба да вѣрва въ никое чудодѣйствіе, той не са оплаши като другаря си, той са впуснѣ и ножтъ му блѣснѣ; предусмотрителныйтъ египтянинъ олуви обрѣжената му рѣка и съ искусна и страшна смѣлость отне ножа отъ рѣката на свещеника; съ силенъ ударъ той го прострѣ на земята, и изпълненъ отъ радост замахнѣ съ ножа готовъ да прободѣ Главка, който гледаше неизбежната си сѣдба съ неподвижны и мрачны очи и съ глѣвъ на навитъ гладиаторъ. Но въ страшната опѣзи мнута внезапно потрепера земята и въ стремителното си и бързо движеніе понгра патѣтъ подъ краката имъ. Нѣкой демонъ присѣдствуваше тамъ по силенъ отъ египетскій демонъ; една безкрайна смъртоносна сила събори въ мигъ лукавствата и коварствата на злодѣя; страшна една сила са подигнѣ която раздражни демона на земетресеніето и подигра и магїята и кознитъ и злодѣйството на чловѣческата умраза. Като Титанъ, като са съборихъ горытъ, са подигаше отъ вѣченъ съвъ гигантското бѣдствіе